

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 297. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald04val-shoot-idm139761560392064/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

ke Hovedet ud af det Vindue, som er over Døren — glemmer nu i sin Henrykkelse over denne vigtige Stats-Nyhed både Jost og sig selv — Han rejker Armene ud af Vinduet, og tager Geert paa det kjarligste om Hovedet.)

Ei ei! — hvad siger du? —

5 GEERT

(Som umueltigt kan vide, hvis Hænder han er i, og naturligvis mindst kan giette paa Harlequin.)

Verzeih' mir meine Sünde! —

10 In tiefsten Nöthen — HARL.

Ven! — Naar skal den Krig begynde? —

GEERT

Beelzebub! — Quartier! — Ich schal ei lyven

15 Gewalt! . . . (Han slipper og undløber.) meer! —

JOST

(Der har seet paa denne Scene, som deuden gæser for sig i en Haandvending, med store Øine, og uden at kunde frembringe et eneste Ord.)

20 Men er det ei Herr Harlequin jeg seer? —

HARL.

(I det han besinder sig, og forskrækket i en Hast dukker ned i sit Kammer.)

Ha nei! —

JOST

25 (Han støder Døren op og trækker Harlequin ud.)

Mig synes dog —

HARL.

(endnu uden for)

Det kan umuelig være! —

30 Hæ? —

JOST

HARL.

Jeg er arrestert! —

JOST

35 Det seer jeg paa min Ære! —

SIDSTE OPTRIN

AGNETE, LEANDER OG LISETTE,

(som har været i Nærverrelsen, og hørt det Foregaaende)

JOST OG HARLEQUIN

40 AGNETE

(til Leander)

Vor Lykke staaer paa Spil — Kom Ven! — nu gielder det —

LISETTE
 O Dosmer af en Mand! —

JOST
 Saa Skriver havde Ret? —

HARL. 5
 Nei Naboe troc ham ei! — den nedrigste Bedra-
 ger! —
 Maaskee han gad kun vidst, hvordan Der' Flaske
 smager! —
 Jeg gav ham alt — og han bagtaler mig til Løn! — 10

JOST
 Nu — saa du kiender dog din kiære Sviger-Søn? —

HARL.
 Han min? — Han? — den Spion? — Alt andet maa
 jeg lide! — 15
 Jeg er en fængslet Mand, som De da best kan vide —
 Min Datter kun er min — Men før hun faaer en
 Mand,
 Som den Forræder — før forraader jeg mit Land! —
 Der staaer min Søn — JOST 20
 Hæ? — hvem! —

HARL.
 Der' Søn, om De tillader

JOST 25
 Ei! — Herr Leander selv! —

LEANDER
 (som falder paa Knie for Jost)
 Min ømme — fromme Fader! —

AGNETE 30
 (Hun rører ham frygtzaam ved Haanden.)
 Herr Jost! —

LISETTE
 Herr Naboe, glem den Tosses Narrerie! —

JOST 35
 Madam, vil hun sin Mand — sin Datter vel — saa
 tie! —

Herr Jost! —

AGNETE
(som før)

LEANDER

5 Kan Bøn? — kan Graad — vor Graad? —
HARL. kan Intet røre? —
(som knæler paa en burtsak Maade)

Det er ums Weh' und Wol von Dännemark at
10 JOST gløre —
Hæ? . . . staae kun op min Søn — du veedst, jeg
elsker dig —

15 Og Datter! —

AGNETE

O det Navn! — det gjør mig lykkelig! —

JOST

Min Datter! . . . nu jeg veed, jeg saarede dit Hierte —
Jeg . . . nu tør Taaren af — Jeg lider ved din Smer-
20 te —

Min Harm — det er forbi — Jeg hastede herhen,
For . . . Ja min Hensigt var, at trøste dig igien —

AGNETE

O beste, beste Mand! —

25 LEANDER

Nu seer du selv Veninde,
Hvad for en Mand han er — Lad nu din Frygt for-
svinde! —

JOST

30 Vel nok! — men svar mig først! — hvorledes blev
han frie —
Vor Ven? — Det er en Sag jeg vil oplyses i —

HARL.

Ei det kan Der' Herr Søn, og jeg vel best forklare —

35 LEANDER

Min Fader, ja jeg saac —

HARL.
(som falder ham i Ordet)

Nu ja, han saae min Fare —
40 Vi spilte Fiendens Magt en fiin politisk Streg —
Han blindte dem med Guld, og — Resten gjorde
jeg --

LEANDER

Jeg saae i Haabet alt den Lykke, som vi nyde —
 Der' Godhed — »Dette Skrit — det vil han snart
 fortryde —
 Ugiort er best — Han kan ei længe blive vred — 5
 Saa sagde jeg —

JOST

Din Snak var daarlig Dristighed! —

Mit Haab — LEANDER 10

JOST

Afbed din Feil! — Undskyldning gjør den
 verre —

LISETTE

Den Nar jeg har af Mand var Skyld i alt, min Her- 15
 re! —

JOST

Endnu engang Madam — Denrøberslet Forstand —
 Den er foragtelig, som agter ei sin Mand! —

LEANDER

Tilgiv! — 20

AGNETE

Ak alt igien — saa snart ulykkelige? —

JOST

Hør Harlequin! — 25

HARL.

(han faaer op, som of Sovne)

Hei! — hvor? —

JOST

Mærk vel, hvad jeg vil sige! — 30

Puff er en nedrig Siel — Og den, som var her nu —
 Er nok saa stor, men ei saa god en Nar, som du —

Ei! — HARL. 35

JOST

Hør Betingelsen, paa hvilken jeg tilgiver! —
 Den Føbel skal du skye! — bort med en nedrig
 Skriver! —

Skye ham som Pest! . . . Kun det vil jeg paalegge
 dig! — 40

For Resten sværm! — din Feil er uforbederlig! —
 Dog tænk — ifald du kan — at du kan tjene Landet,

HARLEQUIN PATRIOT 301

Med Orden — Ærlighed og Flid — og ei med andet! —

Elsk alle! — knæl for dem, som Roeret er betroet! —
Stræb i din egen Kreds! — Saa er du Patriot! —

3 Og nu vær lykkelig min Søn! — min kiære Datter! —

AGNETE

O kiære Navn! — mit Liv fornyes! — Jeg fødes at-
ter! —

10 Min Brud! — LEANDER

HÆRL.

(som af Glæde falder Lisette om Halsen)

Omfavn mig min politiske Journal! —

LISETTE

15 Tilstaae mig dog min Giut, at du er bindegal! —

ENDE PAA SKUESPILLET

PEBERSVENDENE. ET LYST-SPIL
I FEM HANDLINGER
(1773)

HANDLENDE PERSONER:

ORONTES.	5
ARAMINTE, Orontes Kone.	
LEONORKE, deres Foster-Datter.	
ORGON, Orontes Broder	} Peber-Svende.
ARGANTES, LEONORCS Fætter	
MAGISTER TRÆKNUB	10
LEANDER, Leonores Elsker, Broder-Søn til Orontes og Orgon.	
HENRIK, Leanders Tiener.	
LUCIE, Leonores Kammer-Pige.	
MARIE, Tieneste-Pige hos Orgons.	
SKUE-PLADSEN ER I ORONTES HUUS.	15

FØRSTE HANDLING

FØRSTE OPTRIN

LEANDER OG HENRIK

LEANDER

DEK Bordet! — Hurtig! — Hvad der er ved ø
Haanden — Hvad nøler du efter?

HENRIK

Men Herren kommer — tænkte jeg — lige fra et
Gæstebud

LEANDER

Hos min Farbroder

HENRIK

Ja saa er det Tid, at jeg løber — Jeg veed meget
vel, hvad for Appetit det giver, at spise til Middag,
hos Hr. Orgon.

(Han gaar.)

LEANDER

Fortvivlede Hexe! — Ulykkelige Farbroder! —
Men han vil ikke have det bedre — Ha! — Hans
Frihed! — Den arme Mand! Han maac være glad, ³⁵
om han faaer Tilladelse at sidde i sin Lænstoel,
og sukke med Freed — Og det er den Frihed, som
han beraaber sig saa meget paa! — Herlige Lev-